

APPROVED

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

Έτος Γ΄ - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2004 - Άριθ. Φύλλου 24-26

Έκκλησιαστική Άνθρωπογνωσία και Άκαδημαϊκή Ψυχιατρική

Η ΟΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΜΥΩΠΙΑ

Η Έκκλησία μᾶς νοιώθει ὄλους τοὺς ἄνθρωπους παιδιά Της. Καὶ τοὺς ἄνδρες καὶ τὶς γυναῖκες. Δὲν ξεχωρίζει κανένα ἀπὸ τὴν ἀγάπη Της. Ὅλους τοὺς τιμᾶ καὶ ὄλους τοὺς σέβεται. Συμπεριφέρεται, ὅμως, στὸν καθένα σύμφωνα μὲ τὸν χαρακτῆρα του καὶ ἀναζητεῖ τρόπους γιὰ νὰ μᾶς προσεγγίση καλύτερα καὶ νὰ μᾶς βοηθήση.

Ἡ Έκκλησία γνωρίζει, γιὰτὶ εἶναι ἡ Μητέρα μας, πὼς κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὴν ἰδιοσυγκρασία του, καί, πολὺ περισσότερο, γνωρίζει πὼς οἱ διαφορὲς πολλαπλασιάζονται μεταξὺ τοῦ ἀνδρικοῦ καὶ τοῦ γυναικείου φύλου. Γι' αὐτό, ἀναθέτει διακονήματα στὰ παιδιά Της, τέτοια ὥστε νὰ ἐναρμονίζονται μὲ τὴν ψυχοσύνησὴ τους καὶ νὰ τὴν βοηθοῦν νὰ ἐπανακτήσῃ

τὴν ὑγεία καὶ τὴ φωτεινότητά Της.

Στὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς Έκκλησίας μας κινούμενοι ἐπιθυμοῦμε νὰ ἀρχίσουμε μιὰ σειρά ἄρθρων ποὺ θὰ ἀποσκοποῦν στὸ νὰ κατανοηθῆ ἀπὸ τοὺς σημερινούς ἄνθρωπους κάπως καλύτερα τὸ πνεῦμα τῆς Έκκλησίας μας ὡς πρὸς τὰ δύο φύλα, γιὰτὶ πολὺ συχνὰ σκοντάφτουν καὶ σκανδαλίζονται καὶ διαφωνοῦν μὲ τὶς ὁδηγίες Της στὸ θέμα αὐτό, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἀγνοοῦν τὴ βαθειὰ γνώση Της, ἢ, καλύτερα, τὴν Θεία ἀνθρωπογνωσία Της.

Ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ καταδειχθῆ στὰ ἄρθρα αὐτά, παράλληλα μὲ τὶς ἰδιοσυγκρασίες τῶν δύο φύλων, καὶ ἡ ἀληθινὴ ψυχολογία καὶ ψυχιατρικὴ τῆς Έκκλησίας μας καὶ νὰ ἐπισημανθοῦν οἱ ὁποιες εἰκασίες τῆς πανεπιστημιακῆς

ψυχιατρικῆς, οἱ ὁποῖες ἔχουν παρεισφύσει στὶς πράγματι ἀξιόλογες πειραματικὲς παρατηρήσεις τῶν ἐπιστημόνων τῆς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταντήση σήμερα ἡ ἀκαδημαϊκὴ ψυχιατρικὴ ἓνα συνοθύλευμα ἀλήθειας καὶ πλάνης, ποὺ ἀπὸ τὴ μιὰ προσπαθεῖ νὰ κλείσῃ μιὰ ψυχικὴ πληγὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀνοίγει ἄλλες μεγαλύτερες.

Δυστυχῶς ἡ “ἀντιπαράθεση” ἔχει συμπαῖκτες καὶ ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ κληρικούς, οἱ ὁποῖοι συγχέουν τὴν φυσικὴ καὶ ἀνθρώπινη παρατήρηση τῶν κινήσεων τῆς ψυχῆς, ποὺ ἔχουν ὡς μέσον οἱ ἀκαδημαϊκοὶ ψυχίατροι, μὲ τὴν τελεία ὄραση τῆς ψυχῆς, ποὺ ἔχουν οἱ θεοφόροι ἄνθρωποι, στοὺς ὁποίους ὁ Ἰδιος ὁ Θεὸς ἔχει γίνει τὰ Μάτια τους.

Χρέος μας ὡς μαθητῶν τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι νὰ διακρίνουμε τὸ θεῖο ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο καὶ νὰ μὴν πλανώμεθα πιστεύοντας ὅτι ἡ ψυχιατρικὴ μπορεῖ νὰ δώσῃ ἀπαντήσεις ποὺ δὲν ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας.

Ὅπως εἶναι λάθος νὰ ἀπορρίπτουμε σὰν σκοταδιστὲς ὅ,τι ἡ ἀνθρώπινη παρατήρηση, οἱ κλινικὲς ἐξετάσεις ἀλλὰ καὶ οἱ κόποι καὶ ἡ ἐνασχόληση τῶν ἐπιστημόνων κατέκτησε στὸν χῶρο τῆς ψυχιατρικῆς καὶ νὰ λύνουμε ὅλα τὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων μὲ τὴν ἀνάγνωση τῶν ἐξορκισμῶν, ἔτσι εἶναι μέγιστο λάθος νὰ πιστεύουμε ὅτι θὰ φθάσουμε στὰ βάθη τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὰ ψήγματα γνώσεως ποὺ διαθέτουμε γιὰ τὴν λειτουργία τῶν ὑποδοχέων τοῦ ἐγκεφάλου, τὴ χημεία καὶ τὴ νευρολογία. Τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτὸ ποὺ «ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ». Πόσο μᾶλλον τὰ βάθη τοῦ ἀνθρώπου.

Κάθε σοβαρὸς συζητητὴς τοῦ θέματος αὐτοῦ πρέπει νὰ συνειδητοποιήσῃ ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ κινητοποιεῖ καὶ δραστηριοποιεῖ τὶς ἐγκεφαλικὲς καὶ νευρολογικὲς λειτουργίες τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι τὸ ἀντίστροφο. Ὅποιος προσπαθεῖ νὰ ὀδηγηθῆ μόνο ἀπὸ τὶς σωματικὲς ἐκδηλώσεις (γιατὶ σῶμα εἶναι τὸ νευρικὸ σύστημα καὶ ὁ ἐγκέφαλος) στὴ διάγνωση τῶν παθήσεων τῆς ψυχῆς χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸς κάνει τὸ λογικὸ σφάλμα τῆς «λήψεως τοῦ ζητουμένου» καὶ γι’ αὐτὸ θὰ βρίσκεται συνεχῶς σὲ ἀδιέξοδα καὶ ἡ ἀγωγή ποὺ θὰ δίνῃ στοὺς πάσχοντες θὰ εἶναι χωρὶς καλὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἀκαδημαϊκὴ ψυχιατρικὴ, πορευομένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ τὴν περίεργη λογικὴ, ποὺ περιγράψαμε, ἔχει φθάσει στὸ σημεῖο νὰ ἀποδίδῃ ἀκόμη καὶ ἐγκληματικὲς πράξεις τῶν ἀνθρώπων στὰ κύτταρά τους καὶ στὴν κληρονομικότητα, διακηρύσσοντας ἔτσι, ἐμμέσως πλὴν

σαφῶς, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι φυλακισμένος, καταδικασμένος ἀπὸ τὴν κληρονομικότητα καὶ τὶς καταβολές του καὶ τελικὰ ἀνεύθυνος γιὰ ὅλες τὶς πράξεις του.

Ἕνας ἄνθρωπος, ὅμως, ἀνεύθυνος δὲν μπορεῖ νὰ καταδικασθῆ γιὰ τὶς παρανομίες του, οὔτε νὰ ἀνταμειφθῆ γιὰ τοὺς καλοὺς ἀγῶνες του. Ἔτσι, λοιπόν, ἀπλᾶ, ἢ ἀκραία σύγχρονη ἀκαδημαϊκὴ ψυχιατρικὴ καταργεῖ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξοπλίζει τοὺς ἀνθρώπους μὲ κάθε λογῆς δικαιολογίες, οἱ ὁποῖες, τελικὰ, σὰν ἄλλα «φύλλα συκῆς» τῶν ξεπεσμένων πρωτοπλάστων, ὄχι μόνο δὲν καλύπτουν τὴν ψυχικὴ γύμνωση τῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ προσθέτουν καὶ «κνησμὸν» (ὅπως τὰ φύλλα τῆς συκιάς δημιουργοῦν φαγούρα στὸ σῶμα), δηλαδή ἀτέλειωτες τύψεις καὶ κατάθλιψη.

Τὰ πράγματα εἶναι πολυσύνθετα καὶ ὁ δρόμος τραχὺς. Ἀπαιτεῖται σύνεση καὶ μαθητεία στὴν ἀνθρωπολογία τῆς Ἐκκλησίας μας, γιατί ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι τὸ θησαυροφυλάκιο τῆς ἀληθινῆς Γνώσεως.

Σκοπὸ μας εἶναι νὰ βαδίσουμε αὐτὸν τὸν δύσκολο δρόμο στηριζόμενοι ὄχι στὴν ὑπεροχὴ τῶν γνώσεών μας, οἱ ὁποῖες ἄλλωστε εἶναι μηδαμινές, ἀλλὰ στὸν βαθὺ πόθο μας γιὰ τὴν ἀληθινὴ γνώση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει μιλήσει γιὰ τὰ πάντα καὶ ἡ Ἀλήθεια Της ἔχει καταγραφεῖ. Σὲ κάποια θέματα συστηματικὰ καὶ ὀλοφάνερα καὶ σὲ κάποια ἄλλα περιστασιακὰ καὶ συσκιασμένα. Τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα ἀνήκει στὴ δευτέρη κατηγορία καὶ γι' αὐτὸ μερικοὶ παρασύρθηκαν νὰ πιστεύουν πὼς ἡ Ἐκκλησία ἔχει κάποια κενὰ στὶς ὁδηγίες Της πρὸς τὰ δύο φύλα καὶ ἰδίως πρὸς τὶς γυναῖκες καὶ πὼς αὐτὰ τὰ κενὰ πρέπει τάχα νὰ συμπληρωθοῦν ἀπὸ τὴν ψυχιατρικὴ.

Μοναδικὴ λύση στὴ στεῖρα «ἀντιπαράθεση» εἶναι νὰ συμπορευθοῦμε ὅλοι μαζί, γιὰ νὰ μᾶς εὐλογήσῃ ὁ Θεὸς νὰ ἀνασύρουμε τὸν κρυμμένο ἀγιοπατερικὸ θησαυρὸ ὥστε μὲ αὐτὸν νὰ ἀμβλύνουμε κάπως τὴ μυωπία μας.

π. Β. Ε. Β.

Μία πρωτότυπη ένοριακή έκδήλωση

ΤΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΞΥΛΙΝΩΝ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ ΠΡΟΣΦΟΡΟΥ

Τὸ πρόσφορο: Ἡ ἱεουργία τῶν γυναικῶν στὴ Θ. Λειτουργία

Στις 14 Σεπτεμβρίου, ἑορτὴ τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατὰ τὸ Τυπικὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰσοδεύεται ὁ Τίμιος Σταυρὸς (στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου) ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ βασταζόμενος ἀπὸ τὸν Ἱερέα μέσα σὲ κλαδιὰ βασιλικοῦ.

Αὐτὸν τὸν βασιλικό, μετὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας, μοιράζει ὁ λειτουργὸς Ἱερεὺς στὶς γυναῖκες ποὺ ζυμῶνουν πρόσφορα, ὥστε μὲ αὐτὸν νὰ «πιάσουν» προζύμι, χωρὶς νὰ χρησιμοποιοῦν μαγιά. Πρόκειται γιὰ ἓνα θαῦμα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ποὺ ἐνεργεῖται ἀπὸ τὸν Χριστὸ αἰῶνες τώρα, γιὰ νὰ μᾶς διακηρύσσει τὴ μεγάλη σημασία ποὺ ἔχει ἡ σωστὴ καὶ μὲ φόβο Θεοῦ ἐτοιμασία τοῦ προσφόρου, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ ἐξαχθῇ ὁ ΑΜΝΟΣ (ἡ μεσαία μερίδα τῆς σφραγίδος μὲ τὰ ἀρχικὰ ΙΣ, ΧΣ, ΝΙ, ΚΑ), ὥστε κατὰ τὴ στιγμή τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν Τιμίων Δώρων νὰ μεταβληθῇ σὲ Σῶμα Χριστοῦ.

Τὴν ἡμέρα, λοιπὸν, αὐτὴ ἐπιλέξαμε γιὰ νὰ θυμίσουμε στὸ ἑκκλησιασμὰ μας καὶ ἰδιαίτερως στὶς νέες γυναῖκες, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ πόσο μεγάλη τιμὴ εἶναι γιὰ τὴ γυναῖκα τὸ διακόνημα τῆς ἐτοιμασίας τοῦ προσφόρου, ὅπως ὀρίζουν οἱ ὁδηγίες τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ὄχι ὅπως πρόχειρα καὶ πολλές φορές μὲ ἀσέβεια ἐτοιμάζεται στοὺς ἐμπορικοὺς φούρνους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι πρέπει νὰ αὐξηθῇ ὁ Κατάλογος τῶν γυναικῶν τῆς ἐνορίας μας ποὺ ζυμῶνουν πρόσφορα καὶ νὰ μεταδοθῇ τὸ χάρισμα καὶ ἡ διακονία αὐτὴ σὲ περισσότερες γυναῖκες.

Γι' αὐτό, θὰ παραδώσουμε στὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ξύλινες ἀγιορείτικες σφραγίδες προσφόρου σὲ νέα πρόσωπα, ποὺ ἔχουν ἐκδηλώσει ἐνδιαφέρον καὶ ἔκαμαν σχετικὴ προετοιμασία, ὥστε νὰ λάβουν ἀπὸ τὴν Ἐνορία μας διὰ τῆς σφραγίδος αὐτῆς τὴν χειροπιαστὴ κλήση καὶ εὐλογία γιὰ τὸ νέο σπουδαῖο ἔργο τους.

Τὴν ἡμέρα, λοιπὸν, αὐτὴ ἐπιλέξαμε γιὰ νὰ θυμίσουμε στὸ ἑκκλησιασμὰ μας καὶ ἰδιαίτερως στὶς νέες γυναῖκες, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ πόσο μεγάλη τιμὴ εἶναι γιὰ τὴ γυναῖκα τὸ διακόνημα τῆς ἐτοιμασίας τοῦ προσφόρου, ὅπως ὀρίζουν οἱ ὁδηγίες τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ὄχι ὅπως πρόχειρα καὶ πολλές φορές μὲ ἀσέβεια ἐτοιμάζεται στοὺς ἐμπορικοὺς φούρνους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι πρέπει νὰ αὐξηθῇ ὁ Κατάλογος τῶν γυναικῶν τῆς ἐνορίας μας ποὺ ζυμῶνουν πρόσφορα καὶ νὰ μεταδοθῇ τὸ χάρισμα καὶ ἡ διακονία αὐτὴ σὲ περισσότερες γυναῖκες.

Γι' αὐτό, θὰ παραδώσουμε στὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ξύλινες ἀγιορείτικες σφραγίδες προσφόρου σὲ νέα πρόσωπα, ποὺ ἔχουν ἐκδηλώσει ἐνδιαφέρον καὶ ἔκαμαν σχετικὴ προετοιμασία, ὥστε νὰ λάβουν ἀπὸ τὴν Ἐνορία μας διὰ τῆς σφραγίδος αὐτῆς τὴν χειροπιαστὴ κλήση καὶ εὐλογία γιὰ τὸ νέο σπουδαῖο ἔργο τους.

Τὸ πρόσφορο εἶναι ἡ λειτουργία ποὺ τελεῖ ἡ γυναίκα. Ἱερὴ Λειτουργία. Γι' αὐτὸ σὲ πολλὰ μέρη τῆς πατρίδος μας τὸ πρόσφορο λέγεται «λειτουργία».

Ἡ γυναίκα μὲ τὴ σωστὴ καὶ εὐλαβικὴ ἐτοιμασία τοῦ προσφόρου «λειτουργεῖ» πρὶν ἀπὸ τὸν Ἱερέα καὶ τὸν Ἀρχιερέα, ἐφ' ὅσον χωρὶς ζυμωτό, μὲ προσευχή, πρόσφορο δὲν μπορεῖ νὰ τελεσθῇ Θεία Λειτουργία.

Ἡ γυναίκα ἔχει τὸ ἔργο τῆς Παναγίας μας. Ἐτοιμάζει τὰ Θεῖα, μυστικά, στὴ σκιά, στὴ σιωπή, χωρὶς νὰ φαίνεται ἀλλὰ καὶ χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει πὼς δὲν ὑπάρχει, πὼς δὲν εἶναι ἡ παρουσία τῆς ἀπαραίτητη.

Ἡ γυναίκα ἔχει τὸ ρόλο τῆς καρδιάς στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ καρδιὰ εἶναι προστατευμένη ἀπὸ τὶς ἐξωτερικὲς συνθήκες καὶ θωρακισμένη μὲ τὰ πλευρά, γιατί εἶναι πολύτιμη ἀλλὰ καὶ εὐπαθής.

Ἡ γυναίκα δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ χειροτονηθῇ Ἱερεὺς γιατί φέρνει στὸν κόσμο τοὺς Ἱερεῖς. Γαλουχεῖ καὶ ἀνατρέφει τὰ παιδιά τῆς γιὰ νὰ γίνουν Ἱερεῖς.

Ἡ γυναίκα δὲν διεκδικεῖ παράλληλα λειτουργήματα καὶ διακονήματα μὲ τὸν ἄνδρα, γιατί δὲν ἀνταγωνίζεται, οὔτε προσπαθεῖ νὰ ὑπάρξει γιατί ὁ Θεὸς τὴν προώρισε νὰ γίνεται τὸ μέσον ποὺ φέρνει στὴν ὑπαρξὴ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ γυναίκα χρειάζεται μόνο ἓνα. Τὴν ἀνδρεία. Γι' αὐτὸ βοᾷ ἡ Ἁγία Γραφή: «Γυναῖκα ἀνδρείαν τὶς εὐρήσει; Τιμιωτέρα λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη».

π. Β. Ε. Β.

ΧΡΥΣΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Ἡ Ἑνορία μας διοργανώνει
ἽΟλυμπιάδα Αἱμοδοσίας
τὴν **Κυριακὴ 31 Ὀκτωβρίου 2004.**

Ὅσοι προσφέρουν κατὰ τὴν Κυριακὴ αὐτὴ, αἷμα ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπο, γιὰ τὴν Τράπεζα Αἵματος τῆς Ἑνορίας μας, θὰ λάβουν, μαζί μὲ τοὺς παλαιοὺς αἱμοδότες μας, χρυσᾶ ἀναμνηστικὰ μετᾶλλια σὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση, ποὺ θὰ ὀργανώσουμε γι' αὐτοὺς στὶς 14 Νοεμβρίου.

Ἡ νέα Ἐκκλησιαστικὴ χρονιά νὰ φέρη ἀνανεωμένη ἐνοριακὴ ζωή.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΩΝ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

Αὐτὸ τὸ καλοκαίρι εἶδαμε στοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας μιὰ ἀσυνήθιστη εἰκόνα: πλῆθος ἐθελοντῶν γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες. Ἐπίσης εἶδαμε ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ἐθελοντῶν ἦταν γυναῖκες μικρῆς ἡλικίας. Φαίνεται πὼς ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν συνάνθρωπο καὶ ἡ κοινωνικὴ προσφορὰ εἶναι κάτι ποὺ οἱ γυναῖκες τὸ ἔχουν ἔμφυτο, κάτι ποὺ τοὺς ἔρχεται πιὸ αὐθόρμητο ἀπ' ὅ τὶ στοὺς ἄνδρες.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη παρατηρεῖται ὅτι στὴν Ἐκκλησία καὶ στὸ ἐνοριακὸ ἔργο αὐτὴ ἡ ὁμάδα σχεδὸν ἀπουσιάζει. Τὰ ζυμωτὰ πρόσφορα τὰ φέρνουν συνήθως οἱ μεσόκοπες καὶ στὰ φιλόπρωχα συμμετέχουν, κατὰ κανόνα, γυναῖκες σὲ ἡλικία συνταξιοδότησης καὶ ἄνω, ἐνῶ ἀπουσιάζει ἡ νεανικὴ παρουσία, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ προσφέρει μιὰ ξεχωριστὴ νότα στὴν προσέγγιση νέων ἐμπερίστατων ζευγαριῶν καὶ νὰ δώσει μιὰ νέα διάσταση στὸ μεγάλο αὐτὸ ἐνοριακὸ ἔργο.

Γιατὶ ἄραγε νὰ συμβαίνει αὐτό; Πολλές εἶναι οἱ αἰτίες. Κάποιοι μᾶς κατηγοροῦν πὼς δὲν διδασκόμαστε ἀπὸ παντοῦ καὶ ὅτι δὲν βλέπουμε μαθήματα ἀπὸ τὴν Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων, ἡ ὁποία ἔφερε σπουδαῖα ἀποτελέσματα.

Τὸ πρῶτο βῆμα τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς ἦταν μιὰ μεγάλη διαφημιστικὴ ἐκστρατεία μὲ σκοπὸ τὴν εὐαισθητοποίηση τοῦ πληθυσμοῦ γιὰ τὴν ἀποδοχὴ ἐνὸς ἔως τότε στὴ χώρα μας ἀγνώστου θεσμοῦ.

Δεύτερο βῆμα ἦταν ἡ ἔκδοση αἰτήσεων, στὶς ὁποῖες ὁ κάθε ἐνδιαφερόμενος εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ γράψῃ τὰ ἐνδιαφέροντά του καὶ τὸν τομέα ἀπασχόλησης τῆς προτίμησής του.

Τρίτο βῆμα ἦταν οἱ προσωπικὲς συνεντεύξεις καὶ τελευταῖο ἡ ἐκπαίδευση τῶν ἐνδιαφερομένων στοὺς τομεῖς ἀπασχόλησής τους.

Αὐτὰ τὰ βήματα, ὅμως, δὲν μποροῦν νὰ μεταφερθοῦν αὐτούσια στὸν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας. Δείχνουν ἐν τούτοις ὅτι ἡ τοποθέτηση ἐνὸς στόχου καὶ ἡ συστηματικὴ ἐργασία πρὸς τὴν κατεύθυνση τοῦ στόχου αὐτοῦ ἀποδίδει καρπούς. Καὶ αὐτὴ ἡ συστηματικὴ ἐργασία ἀπουσιάζει δυστυχῶς ἀπὸ μᾶς σὲ μεγάλο βαθμό.

Στὴν Ἐκκλησία ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ διαφορετικὰ δεδομένα. Ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ βγῆ στοὺς δρόμους καὶ στὰ ΜΜΕ νὰ ζητήσῃ ἐθελοντές, οὔτε ψάχνει ἐθελοντές ποὺ δουλεύουν σὲ βάρδιες γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἐνὸς μηνὸς ἢ λιγότερο. Ἀντιθέτως περιμένει τὴν προσφορὰ τῶν πιστῶν χωρὶς νὰ τοὺς φορτίζει ψυχολογικά, κοινωνικά ἢ συναισθηματικά, ἀλλὰ πλουτίζοντάς τους μὲ τὶς ἐγκάρδιες προσευχὲς τῆς γιὰ αὐτούς, τὰ προσφιλῆ τους πρόσωπα καὶ τοὺς συγγενεῖς τους καὶ ὀδηγώντας τους στὴ γνήσια χαρὰ ποὺ αἰσθάνονται ὅλοι ὅσοι μαθαίνουν νὰ ἀγαποῦν τὸ Θεὸ προσφέροντας στοὺς συνανθρώπους τους μέσω τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου.

Στὴν Ἐκκλησία ἔχουμε καὶ ἄλλη οὐσιαστικὴ διαφορὰ. Κανεὶς δὲν βλέπει τὴν Ἐκκλησία ὡς ἐργοδότη καὶ γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖται μεγάλη αὐτοπειθαρχία, ἐπιμονή,

ύπομονή καὶ πίστη, γιὰ νὰ μπορέση ὁ «ἐθελοντὴς» ἢ ἡ «ἐθελόντρια» νὰ ἀποδώσῃ σταθερά, καλὰ καὶ θεάρεστα.

Στὴν Ἐκκλησία δὲν ὑπάρχουν περιθώρια γιὰ αὐθαιρεσίες. Ὅλες οἱ ἐργασίες γίνονται μὲ τὴν εὐλογία τῶν Ἱερέων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν μεριά τους ἔχουν τὴν ὑποχρέωση νὰ βάλουν σὲ περίπτωση παραβάσεων τὰ πράγματα στὴν θέση τους. Καὶ αὐτὸς εἶναι ἕνας βασικὸς λόγος γιὰ τὴν ἀπουσία τῶν γυναικῶν: Πολλὲς δὲν ἀντέχουν στὸν ἔλεγχο καὶ δὲν δέχονται «κεφαλή». Ὅσες ὁμως ξεπερνοῦν αὐτὴ τὴν δυσκολία, γίνονται πραγματικοὶ θησαυροὶ καὶ ἡ «καρδιά» τοῦ ὅλου ἐνοριακοῦ ἔργου.

Οἱ ἐργασίες, ποὺ καλοῦνται καὶ μποροῦν νὰ προσφέρουν κυρίως οἱ γυναῖκες στὴν ἐνορία εἶναι πάμπολλες καὶ ἀπλώνονται σὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς τομεῖς τῆς ἐνοριακῆς δράσεως: Ἀπὸ τὴν καθαριότητα, τὸ πλύσιμο, τὸ σιδέρωμα καὶ τὸ ράψιμο στολῶν γιὰ τοὺς ἱερόπαιδες μέχρι τὴν πνευματικὴ συμπαράσταση σ' ὅσους τὴν ἔχουν ἀνάγκη. Τὸ φιλόπτωχο προσφέρεται γιὰ τὴν δραστηριοποίηση γυναικῶν, σὲ ἐπισκέψεις στὰ σπίτια ἀσθενῶν καὶ ἠλικιωμένων, στὰ ψώνια, στὸ μαγεῖρεμα φαγητοῦ γιὰ ἐμπερίστατους ἐνορίτες καὶ σὲ ἄλλα πολλὰ.

Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι μιὰ ὀργανωμένη καὶ σωστὴ φιλανθρωπία, ἡ ὁποία οὔτε ὑποκαθιστᾷ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια τοῦ κράτους οὔτε τὴν οἰκογένεια, ἀλλὰ τὴν ἐνισχύει καὶ τὴν διευρύνει ἀπὸ σαρκικὴ σὲ πνευματικὴ οἰκογένεια καὶ περιορίζει λίγο τὴν ἀνωνυμία ποὺ μαστίζει τὶς μεγαλουπόλεις.

Ὁμολογουμένως πρόκειται γιὰ ἔργο τεράστιο καὶ δύσκολο, ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθεια καὶ προσευχὴ ὅλων μπορεῖ ὁ Ἅγιος Νικόλαος Πευκακίων, ποὺ ἔχει γίνει ἤδη μιὰ ὄαση πρασίνου στὴν ἔρημο τῶν Ἐξαρχείων, καὶ μοχθεῖ ἐπὶ δεκαετίες γιὰ τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸν τῶν ἐνοριτῶν, νὰ γίνει καὶ μιὰ ὄαση ἀνθρωπιᾶς μὲ ἔντονη κοινωνικὴ παρουσία μέσα στὴν ἀνώνυμη πρωτεύουσα.

Διάκονος Γεώργιος Χάας

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ

Μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὀλοκληρώθηκε καὶ ἡ ἀντικατάσταση τῆς κεραμοσκεπῆς τοῦ Ναοῦ μας. Πρόκειται γιὰ ἕνα ἔργο μεγάλο καὶ δύσκολο, δεδομένου ὅτι ἡ συνολικὴ ἔκταση τῶν τμημάτων τῆς στέγης εἶναι 500 m² ἐνῶ ὑπῆρξε ἀνάγκη νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ αὐτὴ 20 τόνοι μπαζῶν, τὰ ὁποῖα ἐπεβάρυναν τὸν φέροντα ὀργανισμὸ τοῦ Ναοῦ. Ἐπικολούθησε ἐπίστρωση

τῆς στέγης μὲ κόντρα πλακὲ θαλάσσης, ἀσφαλτόπανα καὶ διπλὴ ὑγρομόνωση. Τέλος, τοποθετήθηκαν ἐξ ὀλοκλήρου νέα κεραμίδια (7.500 τεμάχια), εὐλαβῆς προσφορὰ τῆς κεραμοποιΐας Βαβουλιώτη, ποὺ ἐδρεύει στὴν Χαλκίδα. Ἡ εὐλογία τοῦ Ἁγίου Νικολάου νὰ πλουτίζει παντοιοτρόπως τοὺς εὐσεβεῖς δωρητὰς καὶ συμπαραστάτες μας.

Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ενα άρθρο στον ξένο τύπο, αναφερόταν σε μια μαιευτική κλινική της Σλοβακίας, όπου φαίνεται πως έχουν βρει το κλειδί για να κρατούν τα νεογέννητα ήσυχα: τη μουσική του Μότσαρτ, την οποία τους παίζουν πέντε φορές την ημέρα, μέσα από ειδικά μεγάφωνα που έχουν εγκατασταθεί στο θάλαμο των νεογνών. Ειδικά, μάλιστα, όταν τους παίζουν τη “Μικρή νυχτερινή”, τα περισσότερα μωρά κοιμούνται άμέσως, ενώ τα άλλα μένουν ακίνητα στην κούνια τους.

Αυτό είναι ένα απ’ τα πολλά πειράματα που γίνονται στην Ευρώπη για την “έξ απαλών ονύχων” μουσική εκπαίδευση των παιδιών, γεγονός που πρέπει να μάς προβληματίσει και έμας, που γεννηθήκαμε στη χώρα που πρώτη ακροάστηκε τη μουσική της κτίσης, κι ύστερα έβαλε και τις βάσεις για τη μουσική όπως την ξέρουμε και τη φτιάχνουμε τώρα.

Γιατί η μουσική εκπαίδευση που έμεις δίνουμε στα παιδιά μας είναι άνυπαρκτη; Γιατί τα αφήνουμε έρμαιο όλων των ξενόφερτων ήμιάγριων τραγουδιστών -όπως επίσης και των ντόπιων μιμητών τους- με τη δικαιολογία ότι “αυτή είναι η μόδα και πως να αναχαιτίσεις τώρα πια τα παιδιά;”

Το πρόβλημα δεν είναι ότι τα παιδιά δεν αναχαιτίζονται, αλλά η δική μας άδιαφορία που έχει σαν αποτέλεσμα την έλλειψη της μουσικής παιδείας τους. Ότι η μουσική έχει τη δύναμη να επηρεάζει τον ψυχισμό όλων των ηλικιών,

είναι αναμφισβήτητο. Γιατί λοιπόν να μη συνηθίσουμε τα παιδιά στην αρμονία και στην ήρεμία, αλλά να τα σπρώχνουμε να αναζητούν την ύστερία και τη βακχική παραζάλη, γιατί αυτή είναι η μουσική της μόδας;

Ή ακόμη κι οί χριστιανοί γονείς, που παραπονούνται ότι τα παιδιά τους

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ: ΛΥΣΗ ἢ ΠΡΟΒΛΗΜΑ;

Εφθασε ὁ Σεπτέμβριος! Σὲ λίγες μέρες θὰ ξεκινήσει ἡ νέα σχολικὴ χρονιά. Μικροὶ καὶ μεγάλοι μαθητὲς θὰ κληθοῦν νὰ καθίσουν καὶ πάλι στὰ θρανία. Γιὰ κάποιους βέβαια θὰ εἶναι ἡ πρώτη φορά!

Ἐν ὄψει, λοιπόν, τῆς σχολικῆς χρονιάς, ἐπισκέφθηκα διάφορα σχολεῖα τῆς ἐνορίας μας καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς, προκειμένου νὰ διαπιστώσω ποιὸ ἀπὸ ὅλα κάνει, ὅσο γίνεται, πιὸ προσεκτικὴ δουλειὰ στὰ παιδιά. Αὐτό, νομίζω, ἀποτελεῖ ἕνα μεγάλο πρόβλημα γιὰ τοὺς γονεῖς. Ὅλοι ἐπιζητοῦμε τὴν καλύτερη ἐκπαίδευση γιὰ τὰ παιδιά μας, ἀλλὰ συχνὰ διαπιστώνουμε ὅτι τὸ σχολεῖο ἀποδεικνύεται μᾶλλον δοκιμασία γι' αὐτά. Ἀπαιτεῖται ὠριμότητα καὶ ἀρκετὴ ψυχικὴ δύναμη ὥστε ἕνα μικρὸ παιδάκι νὰ μείνει, ὅσο μπορεῖ, ἀνεπηρέαστο ἀπὸ κακὲς ἐπιρροές.

Ἐπισκέφθηκα, μεταξὺ ἄλλων σχολείων καὶ τὸν Δημοτικὸ παιδικὸ σταθμὸ τῆς ἐνορίας μας, θεωρῶντας ὅτι ὁ Δῆμος θὰ προσφέρει πιὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον ἀπὸ τὸ δημόσιο σχολεῖο, ὅπου συχνὰ συναντᾶ κανεῖς, ἀνάμεσα στοὺς φιλότιμους δασκάλους καὶ ἀρκετοὺς ἀδιάφορους. (⇒ σελ. 106)

δὲν τιθασσεύονται στὴν ἐκκλησία, ἔχουν ἄραγε σκεφτεῖ πῶς θὰ συμπεριφέρονταν αὐτὰ ἂν τὰ συνήθιζαν ἀπὸ βρέφη στὴ βυζαντινὴ μουσικὴ;

Πόσες μητέρες ἡρεμοῦν καὶ νανουρίζουν τὰ παιδιά τους ψάλλοντάς τους; Ὅταν οἱ γονεῖς ψάλλουν κάθε μέρα μαζί μὲ τὰ παιδιά ἔστω καὶ λίγα ἀπ' τὰ τροπάρια τοῦ Ὁρθροῦ καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ -ἂν δὲν ἔχουν τὴν ὥρα νὰ κάνουν ὀλόκληρες τῖς Ἀκολουθίες- δὲν θὰ τὰ μυήσουν ἔτσι στὸ νὰ ἀγαπήσουν τὴ γαλήνη ποὺ ἔρχεται στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴ μουσικὴ τῆς προσευχῆς; Δὲν θὰ τὰ μάθουν ἀκόμα νὰ ἀγαπήσουν τὴν ποίηση καὶ τὴν ὀμορφιὰ τῆς γλώσσας μας ποὺ -δυστυχῶς- εἶναι μᾶλλον βέβαιο ὅτι δὲν θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ τὴν ἀγαπήσουν στὸ σχολεῖο;

Κάθε φορά, λοιπόν, ποὺ γκρινιάζουμε γιὰ τὰ παιδιά μας εἶναι νευρικὰ κι ἀνήσυχα στὴν ἐκκλησία καὶ δὲν μᾶς ἀφήνουν -ὑποτίθεται- νὰ προσευχηθοῦμε, νὰ θυμόμαστε ὅτι οἱ μόνοι ἔνοχοι γιὰ τὰ ἐλαττώματά τους εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Γιὰ τὴν ἐπιβεβαιώνουμε γι' ἄλλη μιὰ φορά τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ: “ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.”

N. B.

Πράγματι, οί αίθουσες, ή αύλή, όλοι οί χώροι τοῦ σταθμοῦ ἦταν ἀρκετά καλοὶ καὶ μαρτυροῦσαν ὅτι ὄντως ὁ δήμος κάνει καλή δουλειά γιά τὰ παιδιά μας.

Όταν ὅμως ή ὑπεύθυνη τοῦ Σταθμοῦ ἄρχισε νὰ μὲ ἐνημερώνει γιά τὰ γεύματα τῶν παιδιῶν, βρέθηκα μπροστά σὲ ἕνα πρόβλημα: «Δὲν ἐπιτρέπεται», μοῦ διευκρίνησε, «νὰ φέρνουν ἀπὸ τὸ σπίτι φαγητό. Ὁ Δήμος φροντίζει γιά τὰ γεύματα τους.» Πρέπει νὰ σημειώσω ἐδῶ ὅτι ἦταν ἡμέρα Τετάρτη ὅταν βρέθηκα ἐκεῖ καὶ μάλιστα βρέθηκα τὴν ὥρα ποὺ ἔτρωγαν τὰ παιδάκια. Ἐνῶ συζητούσαμε, ἄκουγα τὶς παιδαγωγούς νὰ λένε: «Γιαννάκη, φάε τὸ φαγητό σου γιά νὰ σοῦ δώσω τυράκι!» ἢ «Μαιρούλα, ἂν δὲν φᾶς ὅλο τὸ φαγητό σου δὲν θὰ σοῦ δώσω αὐτό!» Μά, τόλμησα νὰ ρωτήσω, ὅταν ἕνα παιδάκι νηστεύει δὲν μπορεῖ νὰ φέρει τὸ φαγητό του ἀπὸ τὸ σπίτι; Ὁχι! Ἦταν ἡ ἀπάντηση. Καὶ δὲν ἀρκέστηκε σὲ αὐτό, ἀλλὰ εἶχε καὶ “ἐπιχειρήματα” νὰ μοῦ πεῖ: «Γιὰ σκεφεῖτε, ἕνα παιδάκι νὰ βλέπει τὰ ἄλλα νὰ τρῶνε διάφορα φαγητὰ ἐνῶ αὐτὸ εἶναι ἀναγκασμένο νὰ νηστεύει!»

Ρώτησα λοιπὸν κι ἐγώ: Γιατί ὁ Δήμος δὲν φροντίζει τὶς μέρες τῆς νηστείας νὰ ἔχει ἔστω λαδερὸ φαγητό, δεδομένου ὅτι μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα προβλέπει τὸ πρόγραμμα ἕνα τέτοιο γεῦμα; Μάλιστα ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἶχαν φακές! «Ἐτυχε σήμερα!» Ἐσπευσε νὰ πεῖ ἡ ὑπεύθυνη. «Συνήθως τὸ λαδερὸ τὸ ἔχουμε τὴν Δευτέρα!» Καὶ τὸ συνοδεύουν μὲ τυράκι καὶ αὐγουλάκι, ἃς ξέρουν ὅτι κάποιο παιδάκι νηστεύει. Θὰ τοῦ τὸ περάσουν μπροστά ἀπὸ τὴν μύτη του καὶ θὰ τοῦ προτείνουν νὰ τὸ πάρει! Ἔε, βέβαια, γιὰ νὰ τὸ ἐνθαρρύνουν νὰ νηστεύει;

Ὁ Δήμος προβλέπει μόνο τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα φαγητό χωρὶς κρέας! Αὐτὴ εἶναι ὅλη ἡ νηστεία!

Ἐφυγα ἀπογοητευμένη ἀπὸ τὸν σταθμὸ καὶ πῆγα στὸ δημόσιο νηπιαγωγεῖο τῆς περιοχῆς. Δὲν μπορῶ νὰ περιγράψω τὴν ἐκπληξή μου ὅταν ἄκουσα τὴν νηπιαγωγὸ νὰ μοῦ λέει, καθὼς συζητούσαμε τὸ τί κολασιὸ προτρέπει νὰ φέρνουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τους: «καλὰ ποὺ μοῦ τὸ εἶπατε ὅτι τὸ παιδάκι νηστεύει γιὰ καμμιά φορὰ μπορεῖ νὰ κάνουμε κανένα παρτάκι. Νὰ μὴν τὸ δελεάζουμε τὸ καῦμένο!» Δὲν πίστευα στὰ αὐτιά μου! Μιὰ νηπιαγωγὸς δημόσιου σχολείου, ἐκεῖ ὅπου νόμιζα πὼς δὲν ἔδιναν καὶ πολλή σημασία στὰ παιδιὰ, νὰ ἔχει τέτοια διάκριση καὶ σεβασμὸ στὸ κάθε παιδάκι ποὺ ἀναλαμβάνει, ἐνῶ προηγουμένως ἀντιμετώπισα τὴν περιφρόνηση (γιὰτὶ περὶ περιφρόνησης πρόκειται) ἐνὸς Δημοτικοῦ σταθμοῦ!

Ἀναρωτιέται λοιπὸν κανεὶς: Τὶ χαρακτηρίζει τελικὰ τὸ κράτος μας ὡς Ὁρθόδοξο, ἀφοῦ δὲν τηροῦμε τίποτε ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη παράδοση; Δὲν ἔχει μείνει οὔτε ὅσιο οὔτε ἱερὸ ποὺ νὰ μὴν τὸ ἔχουμε καταργήσει. Τὶ θὰ διδαχθοῦν τὰ παιδιὰ μας στὸ σχολεῖο; Ποιὰ εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλληνικὴ παράδοση ποὺ θὰ τοὺς κληροδοτήσουμε; Τὸ σχολεῖο τελικὰ, ἔτσι ὅπως λειτουργεῖ σήμερα, ἀπρόσωπο, χωρὶς ἀρχές, χωρὶς κάτι νὰ τὸ χαρακτηρίζει

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΛΟ ΑΠ' ΤΟ ΚΑΚΟ;

Βλέποντας καθημερινά την κοινωνία μας να προσανατολίζεται όλο και περισσότερο στο κακό, έχουμε αρχίσει να παίρνουμε απόφαση ότι το κακό και η άδικία επικρατούν στον κόσμο. Μας στενοχωρεί, αλλά νομίζουμε ότι είναι κάτι πέρα από τις δυνατότητές μας. Θεωρούμε ότι γεννηθήκαμε σε μια εποχή αδικίας και ξεπεσμού των αξιών και πώς κάθε αντίδραση μας δεν θα φέρει κανένα αποτέλεσμα.

Είμαστε όμως άμετοχοι ως άνθρωποι, ως προσωπικότητες ο καθένας, στην άδικία που επικρατεί στον κόσμο; Το ότι παντού κυριαρχεί το κακό, άμνηστεύει τον καθένα από μας; Γιατί άραγε, θεωρούμε ότι η κοινωνία είναι κάτι έξω από εμάς και διαμορφώνεται από κάποιους άλλους, “κακούς” ανθρώπους;

Αν παρατηρήσουμε τον εαυτό μας, θα διαπιστώσουμε ότι έχουμε συνηθίσει να κάνουμε κάποια πράγματα καθημερινά, τόσο αυτόματα χωρίς να τα σπουδαιολογούμε κι όμως πολλές φορές είναι, στην ουσία, αδικίες. Όπως για παράδειγμα, έχουμε συνηθίσει να χαρακτηρίζουμε τους ανθρώπους από αυτά που έχουμε ακούσει γι' αυτούς από τρίτους, χωρίς να ενδιαφερθούμε να τα επαληθεύσουμε ή πολύ περισσότερο, χωρίς να ενδιαφερθούμε να τους γνωρίσουμε οί ίδιοι και να διαμορφώσουμε μόνοι μας γνώμη γι' αυτούς. Αυτό δεν είναι άδικία;

Χαρακτηρίζουμε «καλούς» ανθρώπους, αυτούς που επαινεί ο κόσμος, αυτούς

ως Έλληνικό, τι προσφέρει στα παιδιά μας εκτός από μια στείρα γνώση των έπιστημών; Οί ξένοι λαοί πού πολλά ξέρουν για την Ελλάδα και την Ορθοδοξία, έστω έγκυκλοπαιδικά, από ότι ξέρουν μερικά απ' τα έλληνόπουλα.

Τό πού έξωφρενικό, όμως, τό διάβασα λίγο καιρό μετά: Η διεύθυνση υπηρεσιών Διατροφής «Αθήνα 2004» είχε μεριμνήσει στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ώστε τα γεύματα να ακολουθούν τις διάφορες έθνικές και θρησκευτικές ιδιαιτερότητες, όπως χαλάλ και κοσέρ (προετοιμασία φαγητών σύμφωνα με την ισλαμική και έβραϊκή παράδοση αντίστοιχα)!!

Καταλάβετε; Έμεϊς είμαστε ένα Ορθόδοξο Δημοκρατικό κράτος! Σεβόμαστε τις ιδιαιτερότητες κάθε εθνικότητας και κάθε θρησκείας! Έμεϊς δεν κάνουμε διακρίσεις! Δεν είμαστε ρατσιστές. Προστατεύουμε κάθε άνθρωπο πού έρχεται στην χώρα μας είτε ως έπισκέπτης είτε ως πολίτης. Με μία μικρή διευκρίνηση: Άρκει να μην είναι Ορθόδοξος!!

Μαρίνα Διαμαντή

πού είναι γνωστοί για κάποια καλά τους έργα, χωρίς ποτέ να σκεφτούμε να πλησιάσουμε και να δοῦμε μόνοι μας, αντικειμενικά, τὸ τί εἶδους ἄνθρωποι εἶναι και ποιά εἶναι τὰ καλά ἔργα πού πράττουν. Ἔχει μάλιστα ἀποδειχτεῖ, ὅτι ἄνθρωποι πού εἶναι εὐρέως γνωστοί ὡς «καλοὶ» ἢ ἀκόμα και «ἐνάρετοι», μόλις τοὺς γνωρίσει κανεὶς ἀπὸ κοντά, συχνὰ διαπιστώνει ὅτι πρόκειται για ἄδικους και πονηροὺς ἀνθρώπους.

Μὲ τὴν ἴδια εὐκολία χαρακτηρίζουμε «κακοὺς» τοὺς ἀνθρώπους πού οἱ τρίτοι θεωροῦν κακοὺς. Μᾶς περιγράφουν κάποια κακή συμπεριφορά τους, τοὺς συκοφαντοῦν πολλές φορές, κι ἐμεῖς ἀντὶ να πλησιάσουμε αὐτοὺς τοὺς «κακοὺς» ἀνθρώπους ὥστε να διαπιστώσουμε τὸ τί εἶδους ἄνθρωποι εἶναι, τοὺς ἀποφεύγουμε θεωρώντας τους ἀκατάλληλους για μᾶς! Ἡ, ἀκόμα πὶο συχνά, ὅταν συναναστροφόμεστε τέτοιους ἀνθρώπους, τοὺς ἀντιμετωπίζουμε μὲ καχυποψία περιμένοντας πότε θὰ ἐκδηλώσουν τὴν «κακή» συμπεριφορά, πού ἔχουμε πληροφορηθεῖ ὅτι ἔχουν. Ἄν διαπιστώσουμε ὅτι σὲ μᾶς φέρονται σωστά, εἶναι ὑποπτοι γιατὶ δὲν ἐπαληθεύουν τὴν φήμη τους!

Δὲν καταβάλουμε τὸν παραμικρὸ κόπο να γνωρίσουμε μόνοι μας τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ εἴμαστε ἀνοιχτοὶ σὲ ὅποιον τοὺς χαρακτηρίζει θετικά ἢ ἀρνητικά. Ἄκόμα κι ἂν αὐτὸς πού ἐκφέρει τὴν κρίση, εἶναι ἄνθρωπος πού δὲν ἐμπιστευόμαστε σὲ ἄλλα θέματα. Πιὸ συνηθισμένο τελικά, εἶναι να κυκλοφοροῦν φήμες για τοὺς ἀνθρώπους παρὰ να ἔχει κανεὶς ἴδια ἀντίληψη.

Αὐτὸ ἐπεκτείνεται σὲ ὅλους τοὺς τομείς τῆς κοινωνίας. Παντοῦ ἀκατάλληλοι ἄνθρωποι, μὲ λανθασμένα κριτήρια διαμορφώνουν τὴν γνώμη τῆς κοινωνίας.

Ἔχουμε ἐνσωματωθεῖ τόσο πολὺ τὴν ἀδικία πού μᾶς περιβάλλει ὥστε ἔχουμε χάσει τὴν ικανότητα να διακρίνουμε τὸ καλὸ. Ὅσο ἐμφανὲς κι ἂν εἶναι, ἐμεῖς στεκόμαστε καχύποπτα μπροστά του θεωρώντας ὅτι τὰ φαινόμενα μᾶς ἀπατοῦν. Ἀντίθετα ὅπου ὑπάρχει τὸ κακό, συνήθως μὲ τὸ προσωπεῖο τοῦ ἀγαθοῦ, εἴμαστε ἔτοιμοι να τὸ ἀγκαλιάσουμε.

Τελικά, φεύγοντας ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζωὴ ὁ καθένας μας, ἐκεῖ πού θὰ βρεθεῖ μόνος ἀπέναντι στὸ ὄντως «Ἀγαθό», θὰ μετρηθεῖ για να βρεθῆ πόσο ζυγίζει, χωρίς να ἔχει καμμία σημασία τὸ ἂν ἡ κοινωνία πού ζήσαμε ἦταν ἀδικη ἢ ὄχι. Ἄν οἱ ἄνθρωποι πού μᾶς περιέβαλλαν ἦταν κακοὶ ἢ καλοὶ. Σημασία θὰ ἔχουν τὰ δικά μας μάτια, τὰ δικά μας κριτήρια, οἱ δικές μας πράξεις και ἡ δική μας νοοτροπία.

Πῶς ἀφήνουμε τὰ κριτήρια τῶν ἄλλων ἀνθρώπων να μᾶς κατευθύνουν σ' αὐτὴν τὴν ζωὴ, ὅταν στὴν Μέλλουσα Ζωή, ἐμεῖς θὰ δώσουμε λόγο και για τὶς πράξεις μας και για τὰ κριτήρια μας και ὄχι ἐκεῖνοι;

Αὐτὴ δὲν εἶναι τελικά ἡ μεγαλύτερη ἀδικία πού κάνουμε στὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτό;

Μαρίνα Διαμαντή

ΟΤΑΝ ΚΑΝΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΘΕΤΙ

Ναρ' ότι αρχικά είχα σκεφτεί να μην αναφερθώ καθόλου στην μεγάλη επιτυχία της Έθνικης Άνδρών Ποδοσφαίρου της χώρας μας, υπάρχουν όρισμένα πράγματα τα οποία δεν πρέπει να περάσουν απαρατήρητα.

Αναμφίβολα μιλάμε για μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες της χώρας μας στον άθλητισμό και σίγουρα την μεγαλύτερη στην ιστορία του Ελληνικού Ποδοσφαίρου. Θα ήθελα όμως να συμπληρώσω ότι αυτή η επιτυχία είναι η μεγαλύτερη στην επίδειξη ήθους. Παρακολούθησαμε για σχεδόν ένα μήνα την αποστολή της χώρας μας να επιτυγχάνει σιγά-σιγά έναν άθλο και οι ίδιοι οι πρωταγωνιστές να χαμηλώνουν τους τόνους των δηλώσεών τους. Όσο πιο μεγάλο ήταν το επίτευγμά τους στον αγωνιστικό χώρο τόσο πιο ανθρώπινες, ρεαλιστικές και κυρίως όμορφες ήταν οι δηλώσεις τους.

Άκόμα και το βράδυ του τελικού και ενώ αυτός είχε τελειώσει στέφοντας την μικρή Ελλάδα **Πρωταθλήτρια Ευρώπης** στο ποδόσφαιρο (άκουσον-άκουσον!!!), οι πρωταγωνιστές δήλωναν απλά την χαρά τους χωρίς πομπώδεις εκφράσεις όπως έκαναν διαρκώς κατά την διάρκεια της διοργάνωσης οι ακριβοπληρωμένοι Ευρωπαίοι αντίπαλοί τους.

Η απόδειξη του ότι πρωτίστως είναι μεγάλοι άνθρωποι και μετά σπουδαίοι αθλητές είναι η συμπεριφορά τους κατά την επιστροφή τους. Έτσι λοιπόν επέστρεψαν στην πατρίδα μας και αντίκρισαν χωρίς υπερβολή όλο το λεκανοπέδιο της Αττικής να τους περιμένει. Δεν υπήρξε οργανωμένη υποδοχή με την έννοια ότι πληρώθηκαν πούλμαν να μεταφέρουν τον κόσμο στο αεροδρόμιο ή στο Παναθηναϊκό στάδιο, αλλά εν τούτοις όλη η διαδρομή από την οποία πέρασαν ήταν γεμάτη κόσμο. Στο αεροδρόμιο δεν μπορούσαν να φύγουν από τους συγκεντρωμένους και στο στάδιο απλά διαπιστώσαμε ότι ήταν πολύ μικρό για τόσο μεγάλη χαρά. Κι όμως αντί να κομπάζουν, ή έστω να περηφανεύονται για το κατόρθωμά τους ευχαριστούσαν διαρκώς τον κόσμο για την αγάπη που τους έδειξε...

Μας δίδαξαν ότι τίποτα δεν είναι αδύνατο ή ακατόρθωτο όταν ο άνθρωπος το θέλει πολύ. Μας δίδαξαν και μετά την επίτευξη του σπουδαιότερου άθλου, ότι ο άνθρωπος θα πρέπει να παραμένει ρεαλιστής, νηφάλιος και με πλήρη επίγνωση των δυνάμεων και δυνατοτήτων του. Μας δίδαξαν τι σημαίνει να τιμάς αυτούς που σ' αγαπούν ή σου δείχνουν την χαρά και την συμπαράστασή τους όσο άγνωστοι και να σου είναι. Μας δίδαξαν το τι σημαίνει ο άνθρωπος να είναι επαγγελματίας.

Όλα αυτά βέβαια είναι στοιχειώδη για έναν άνθρωπο που βρίσκεται στο χώρο της Εκκλησίας και θέλει να ζήσει όπως ο Θεός ορίζει. Στην σημερινή όμως εποχή θα πρέπει όπου βλέπουμε τέτοια στάση τουλάχιστον να την επικροτούμε...

Μανώλης Πυλαρινός

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΝ

Με χαρά δημοσιεύουμε στις σελίδες μας τὰ δύο παρακάτω κείμενα-ἐπιστολές ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ μας.

«“Ἱερή” ἀποβλάκωση καὶ καταξιωμένη ἀναισχυντία

Οἱ ἐκφράσεις “Ἱερή” φλόγα, συγκίνηση γιὰ τὴν “Ἱερή” φλόγα, ὑποδοχὴ τῆς “Ἱερῆς” φλόγας, ἔφυγε, ἦρθε, διανυκτέρευσε ἡ Ἱερὴ φλόγα, Ἱερὸς βράχος, Ἱερότητα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, Ἱερὸς χῶρος (γιὰ τὸ Ἡρώδειο, Ἐπίδαυρο καὶ δὲν ξέρω τί ἄλλο) ἀκούστηκαν μὲ τέτοια συχνότητα καὶ ὑστερία, λὲς καὶ κάποιοι προσπαθοῦν νὰ τὶς ριζώσουν στὸ τόπο αὐτὸ μὲ τὸ ἔτσι θέλω.

Ἡ “Ἱερότητα” δὲ αὐτῶν προβάλλεται καὶ περιφρουρεῖται μὲ κάθε τρόπο ἀπὸ κάθε ἄτομο, κυρίως κουλτουριάρη. Καμία βεβήλωση δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ κανένα “ἄξεστο”, “ἀμύητο” καὶ “σκοταδιστὴ”. Κάθε ἐκδήλωση ποὺ ἀπάδει αὐτῆς τῆς Ἱερότητος καταγγέλλεται ὁμοφώνως καὶ καταδικάζεται ἀπὸ συγκεκριμένους θεματοφύλακες (δημοσιογράφους, ἠθοποιούς κ.ἄ. γνωστὸς κυρίως ἢ κυρίες).

Καὶ μέσα σὲ ὅλα αὐτά, κάποια ἀπὸ τὰ “Ἱερά” τέρατα (τὸ τέρατα χωρὶς εἰσαγωγικά) τῆς κουλτούρας, τρομάρα μας, τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῆς δημόσιας ζωῆς δὲν δέχονται τὶς ὑποδείξεις γιὰ τὴν Ἱερότητα τοῦ περιβάλλοντος χώρου τῶν Ἱερῶν ναῶν καὶ ἐξανίστανται μὲ θράσος καὶ ἀναίδεια κατὰ τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν ποὺ τολμοῦν νὰ κάνουν λόγο γιὰ αὐτὸ καὶ νὰ δηλώσουν ὅτι δὲν εἶναι κάθε ἐκδήλωση (ὅπως θεατρικὴ παράσταση) κατάλληλη γιὰ ὅπουδήποτε. Δὲν θέλουν νὰ ἀκούσουν ἄλλο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἔχουν στὸ μυαλό τους.

Μὲ τὴν συμπαράσταση τῶν Μέσων Μ.Ε., μὲ φασιστικὸ θὰ ἔλεγα τρόπο, παραποιοῦν τὴν ἀλήθεια καὶ παραπληροφοροῦν ἔτσι ὥστε νὰ φανεῖ ὅτι ὁ σκοταδισμὸς βασιλεύει στὴν Ἐκκλησία μας καὶ στοὺς ποιμένες της.

Τὸ γεγονὸς ποὺ συνέβη στὶς Σέρρες μαρτυρεῖ γιὰ τὰ παραπάνω ἀλλὰ μαρτυρεῖ ἐπίσης καὶ γιὰ τὸ πῶς ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι πολιτευόμαστε.

Μὲ μισόλογα, μὲ κόμπλεξ ἔναντι τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ θέλουν νὰ μᾶς ἐπιβάλλουν, ἔχουμε μερίδιο εὐθύνης γιὰ τὴν ἔκταση ποὺ παίρνουν αὐτὰ τὰ φαινόμενα.

Πολλὲς φορές τὰ συντηροῦμε καὶ τὰ υποθάλουμε μὲ τὴ συμμετοχὴ μας.

Ἡ ἐποχὴ τῆς “Ἱερῆς” ἀποβλάκωσης εἶναι ἐδῶ.

Γιὰ νὰ δοῦμε πότε θάρθει καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς Ἱερῆς ἐπαγρύπνησης.

Παναγιώτης Χρυσικός»

«Μόνο τὸν Ἀρχιεπίσκοπό μας θὰ λογοκρίνουμε;

Ἀγαπητὴ Εὐλογία,

Τὸ παρακάτω κείμενό μου ἔστειλα σὰν ἀπάντηση σὲ ἡμερήσια ἐφημερίδα ἀλλὰ μέχρι σήμερα δὲν δημοσιεύθηκε. Σᾶς παρακαλῶ νὰ τὴν φιλοξενήσετε στὸ Περιοδικό μας. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀσεβῆ θεατρικὴ παράσταση ποὺ ἀξίωσαν οἱ ὑπεύθυνοι νὰ δοθῆ ἔξω ἀπὸ μιὰ Ἐκκλησία τῆς Μητροπόλεως Σερρών.

1. Ὁ χῶρος ποὺ θὰ δινόταν ἢ παράσταση δὲν ἦταν δίπλα στὸν ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἀλλὰ μπροστὰ ἀκριβῶς.

Ὁ δήμαρχος τῆς πόλης, Ἰωάννης Μωϋσιάδης ὀρθὰ ἔπραξε. Δὲν ἀπηγόρευσε τὴν παράσταση τοῦ Ἀριστοφάνη «Ὁ Πλοῦτος». Ἀπηγόρευσε τὴν πραγματοποίησή της **στὸν συγκεκριμένο χῶρο**, δηλαδὴ μπροστὰ στὸν ἱερὸ Ναό. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ὑποσχέθηκε μάλιστα σὲ συνέντευξη τύπου ὅτι ἡ πόλη σύντομα θὰ ἀποκτήσει θερινὸ θέατρο, ὅπου θὰ μπορούν ἀκόμη νὰ παίζονται καὶ παραστάσεις ποὺ ἐνοχλοῦν. Ποῦ εἶναι τὸ παράλογο;

2. Καταπιάνεστε μὲ τὴν ἀποκαθίλωση τοῦ «πίνακα» τοῦ Κορντιέ. Λυπᾶμαι εἰλικρινᾶ ποὺ κάνετε ἀρνητικὴ ἀναφορὰ στὸ θέμα. Ὅταν προκαλεῖται βάνουσα ἢ πίστη τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ μας, ἡ κίνηση αὐτὴ τῆς ἀποκαθίλωσης τοῦ πίνακα ἦταν τὸ λιγότερο ποὺ μπορούσε νὰ γίνῃ.

3. Ἀναφέρετε ἐπίσης ὅτι ὑπάρχουν Ἑλληνορθόδοξοι Χριστιανικοὶ Ναοὶ σὲ μουσουλμανικὲς χῶρες, χωρὶς νὰ ἐκδηλώνονται ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἀντιδράσεις.

Δὲν εἶδαμε νὰ σεβαστοῦν οἱ Τοῦρκοι τὴν Ἁγία Σοφία στὴν Κωνσταντινούπολη. Τὴν μετέτρεψαν σὲ τζαμί, σὲ ἀντίθεση μὲ ἐμᾶς ποῦ διατηροῦμε σὲ διάφορες πόλεις μας τὰ τζαμιά τους.

Καὶ ἐπειδὴ κ. Διευθυντὰ ἐπανειλημμένως ἐπιτίθεσθε στοὺς Μητροπολίτες μας καὶ δὴ στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Μακαριώτατον κ. Χριστόδουλο, σᾶς θυμίζω πῶς σὲ πολιτικοκοινωνικὰ θέματα κι ἄλλοι θρησκευτικοὶ ἡγέτες κατὰ καιροὺς παίρνουν δημόσια θέση.

Πρὶν λίγους μῆνες διαβάσαμε στὸν ἡμερήσιο τύπο πῶς ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Αὐστριακῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας κ. Ἔγκον Καπελάρη, σὲ συνέντευξή του ἐνώπιον τοῦ τηλεοπτικοῦ κοινοῦ τῆς χώρας του, ἐξέφρασε τὴν ἀντίθεσή του στὴν ἔνταξη τῆς Τουρκίας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ὑποστηρίζοντας ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση θὰ εἶχε προβλήματα ἐνσωματώνοντας ἓνα κράτος 80 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, μὲ πολὺ διαφορετικὴ πολιτισμικὴ ταυτότητα. Ἐπιπλέον ἀνέφερε ὅτι τὰ ἰσλαμικὰ κράτη δὲν καλλιεργοῦν τὴν ἀμοιβαιότητα καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἔδιναν ποτὲ τὴν δυνατότητα λειτουργίας σὲ μιὰ χριστιανικὴ ἐκκλησία στὸ ἔδαφός τους. Ἐξέφρασε δὲ τὴν ἀνησυχία του γιὰ τὴν ταχύτατα πολλαπλασιαζομένη μουσουλμανικὴ κοινότητα τῆς Εὐρώπης καὶ τόνισε ὅτι δὲν πρέπει νὰ τῆς ἐπιτραπῆ νὰ ἐξοβελίσῃ τὴν κυρίαρχη κουλτούρα τοῦ χριστιανισμοῦ ποὺ εἶναι ἡ κληρονομία τῆς Γηραιᾶς Ἠπείρου.

Αὐτὰ γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἀλήθειας.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν φιλοξενία.

Μπιμπίτας Τριαντάφυλλος»

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

* Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐορτάζεται στίς **14** Σεπτεμβρίου καί τιμᾶται μὲ ἀύστηρὴ νηστεία, χωρὶς οὔτε λάδι, ὡς ἄλλη Μ. Παρασκευή. Στὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας θὰ γίνῃ εἰδικὴ τελετή, γιὰ τὴν ὁποία γράφουμε σὲ ἄλλη στήλη.

* Τὸ Νεανικὸ Κέντρο τῆς ἐνορίας μας θὰ ἐπαναρχίσῃ τὴ συστηματικὴ λειτουργία του τὴν **15n** Σεπτεμβρίου, ἡμέρα Τετάρτη, στίς **7³⁰** μμ.

* Στὴν ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου

*****

Η ΕΝΟΡΙΑ ΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

μιλίες μὲ σκοπὸ νὰ βοηθηθοῦμε στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ γίνονται στὴν ἐνορία μας:

* Κάθε **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρωΐ, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ἀπὸ τὶς **11³⁰** ἕως τὶς **1³⁰** τὸ μεσημέρι, στὴν Πνευματικὴ μας Ἐστία (ὁδὸς Μαυρομικάλῃ 96), μὲ θέμα «**Ἡ ὄραση τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ψυχικὴ μας ἰσορροπία**».

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος γίνεται διάλογος μὲ τοὺς ἀκροατές.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁμιλίας παρατίθεται δωρεὰν ἓνα μικρὸ πρόγευμα πρὸς ἀναψυχὴν τῶν προσερχομένων εὐθὺς μετὰ τὴ Θ. Λειτουργία.

* Τὰ **ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ** τῆς **ΤΡΙΤΗΣ** θὰ ἐπαναρχίσουν στίς **5** Ὀκτωβρίου, **6⁰⁰** - **7⁰⁰** τὸ ἀπόγευμα.

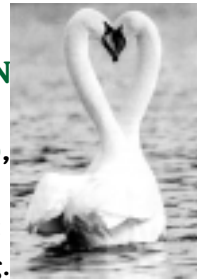
ἔχουμε ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καθιερώσει Ἄγρυπνία. Ἐπειδὴ φέτος ἡ ἐορτὴ εἶναι Δευτέρα καὶ δὲν διευκολύνει τοὺς ἐνοριῖτες Ἄγρυπνία Κυριακὴ βράδυ θὰ τὴν τελέσουμε τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς **17 Σεπτεμβρίου**, στίς **9⁰⁰** ἡ ὥρα.

* Θεῖες Λειτουργίες στὴ Ρουμανικὴ γλῶσσα θὰ τελεσθοῦν στὸ παρεκκλήσιό μας τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου κατὰ τὶς Κυριακὰς **12** καὶ **26** Σεπτεμβρίου. Ἐναρξὴ Ὁρθρου **9** τὸ πρωΐ καὶ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργίας **11³⁰** π.μ. περίπου.

Ἡ ΣΧΟΛΗ ΣΥΖΥΓΩΝ & ΓΟΝΕΩΝ

θὰ ἐπαναλειουργήσῃ ἀπὸ τὶς **2 Νοεμβρίου**, **7⁰⁰** - **8⁰⁰** τὸ βράδυ.

Ἐπεύθυνος Συνάξεων:
π. Βασίλειος Βολουδάκης.

* Κάθε **ΤΕΤΑΡΤΗ** ἀπόγευμα, στὸ Παρεκκλήσιό τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν Παράκληση οἱ ὁμιλίες ἔχουν γενικὸ θέμα: «**Ἡ Ἁγία Γραφὴ στὴ ζωὴ μας**».

Ἐπεύθυνος-Συντονιστής: π. Φίλιππος Μίαρης.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ (Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν) Ἀσκληπιοῦ 38 - Ἀθήνα- Τ.Κ. 106 80
Τηλεφῶνο: 2103612449 - Fax: 2103627037

www.AgiosNikolaosAsklipiou.gr

Ἐπεύθυνος Συντάξεως:

π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

**ΔΑΠΑΝΗ : ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΥΠΑΚΟΗ"
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ**